

Проповед 174

Исус – Божият Агнец

Прочит: Йоан 1, 29 - 34

Скъпи братя и сестри,

Ние живеем много ангажиран живот. Ангажирани сме с какво ли не, имаме да вършим хиляди неща. Лягаме и ставаме уморени. Мислите ни са заети с планове за бъдещето и често не виждаме ежедневието си, не виждаме живота си, а живеем с цели и мечти, които или не постигаме, или, когато ги постигнем, осъзнаваме безсмислието им. В началото на годината можем да си зададем въпроса: Кое е наистина същественото в живота ни; каква трябва да бъде движещата сила в нашето ежедневие, кое трябва да ни дава сила да живеем и да продължаваме да живеем сред безсмислието на този свят? Една сова се объркала и влетяла в една църква. Тя влетяла през портата и после някой от служителите затворил вратата. Птицата обаче не забелязала и си казала: „Там, където има вход, трябва да има и изход”. Полетяла и отишла в тази част на църквата, където било най-светло. Застанала срещу един прозорец, засилила се и се блъснала в него. „Там, където няма нищо, не може да има нещо”, казала мъдро тя едно изречение от дебелите книги, които била прочела – нали совата е птица на мъдростта. Тогава полетяла още веднъж и отново се блъснала в невидимия за нея прозорец. Отново и отново тя си блъскала главата в прозореца. На една от стените в църквата бил нарисован Ноевият ковчег. Там бил и гълъбът, който донесъл вестта за края на потопа. Той наблюдавал надменното поведение на совата и казал: „Не се хвърляй така, ами се съобразявай с невидимото, защото има опасност да изгубиш живота си”. Совата обаче се подиграла на гълъба: „Какво ме учиш, мога и сама да се оправям в този живот”. Совата продължила да се хвърля срещу прозореца, докато не загинала изтощена. Това е една тъжна история, но е и една история, която описва живота на много от нас. Живеейки живота си на тази земя, ние не се съобразяваме с невидимото и често забравяме какво е направил Бог за нас. Често казваме на Бога, Който вярно придружава живота ни, да не ни се бърка и да не изисква от нас каквото и да било, казваме като совата, че можем да се оправяме и достатъчно добре сами. Ние не се съобразяваме с невидимото и така с широки крачки вървим към смъртта. Наполеон искал да завладее целия свят и често изслушвал хора, които идвали с предложения при него. Веднъж дошъл при него човек и му предложил да построи кораби, задвижвани от пара, които щели да помогнат на Наполеон да има световно господство. Наполеон погледнал през прозореца и видял един човек, който пушел цигара и изпускал пара от устата си. Тогава казал на откривателя: „Малко пара и ще задвижим големите кораби, а?” И го изгонил навън. Неверието в невидимата сила на парата попречило на Наполеон да стане господар и владетел на света. Много хора мислят по подобен начин за силата на Исус на кръста. Много от тях си казват: „Какво може да ни помогне един, който се е оставил да умре в ужасни мъки на кръста?” Така обаче, разсъждавайки плътски, пропускат да видят голямата невидима, а понякога и ясно видима, сила на Исус в живота ни. Така пропускаме да видим, че ако се опрем на Исус, ще опитаме не само силата на промяната в ежедневието си живот, но и силата на спасението и вечния живот.

1. Вината. Ние, хората, живеем с вината си. Ние се стараем да се оправдаем, но от онзи момент, в който Адам и Ева престъпиха това, което Бог им беше заповядал, вината е в нашия живот. Грехът царува в нашия живот и ние не можем със собствени сили да се избавим от властта му. Разрушената връзка с Бога трябва да бъде изградена отново. За да се изгради тази разрушена връзка, е необходима промяна. Това е нещо, което Йоан Кръстител осъзнаваше много добре. Той виждаше хората и осъзнаваше какъв е Бог, и разбираше, че за да се премахне голямата пропаст между хората и Бога и те да се приближат към Него, е необходима радикална промяна, необходимо е покаяние и обръщане на целия народ към Бога. Йоан знаеше, че Божието решение идва, и искаше да подготви колкото може по-добре хората за него. Йоан беше: „**Глас на един, който вика в пустинята: Прав направете пътя за Господа.**“ Йоан осъзнаваше задачата си искаше да направи пътя за Господа колкото се може по прав. Болеше го много за това, че избраният народ, народът на Израел, се беше отклонил толкова много от пътя, който Бог беше избрал за него; искаше хората да се променят, за да станат поне в някаква степен угодни на Бога. Йоан осъзнаваше, че между окаяното състояние на земята и на хората от една страна, и идването на Месията от друга, трябва да има някаква връзка. Човекът се нуждаеше от намеса отвън. От грехопадението до идването на Исус, положението не беше станало по-добро, а много по-лошо. Някой трябваше да прекъсне властта на греха и сатана над човека и да направи хората отново Божии деца. Вината и грехът не трябваше да властват на човека, а само съвършената Божия воля.

2. Исус - Съдия или Жертвен Агнец. В началото на своето служение Йоан проповядваше Исус като съдия, който ще дойде и ще промени всичко: "**не помисляйте да си казвате: Авраам е нашият баща; защото ви казвам, че Бог може и от тези камъни да издигне чедо на Авраам. А и брадвата лежи вече при корена на дърветата. И така, всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огъня... Лопатата е в ръката Му и Той здраво ще очисти хармана Си, и ще събере житото Си в житницата, а плевата ще изгори в неугасим огън.**" Йоан очакваше Бог да дойде и да въздаде справедливост, от онази човешката справедливост, която само ние хората можем да раздаваме. Когато някой не ни хареса, го унищожаваме. Исус, според Йоан, щеше да дойде и да раздаде правосъдие, както ние хората умеем да раздаваме правосъдие. Исус обаче дойде и установи друг стандарт. Той не дойде размахващ пръст и упрекващ хората за всеки грях или грешка, които правят. Библията ни казва: "**Заплатата на греха е смърт**". На всеки грях съответства заплата и тя е смърт. Ние, хората, обаче не получихме тази заплата, ние не сме осъдени според греховете, които сме извършили, не получаваме това, което сме заслужили. Да, ако сме честни, ще признаем, че сме заслужили брадвата да стои при корена, заслужили сме да бъдем отсечени от голямата Божия милост, заслужили сме Бог да очисти този свят от нас. Бог за щастие не мисли като нас и е милостив. Исус дойде и донесе вестта за голямата и силна любов. Той дойде да покаже как Той толкова много е възлюбил хората от този свят, че не иска да погине нито един, а да има вечен живот. Дори и Йоан Кръстител не можеше да го схване, въпреки че тъкмо той беше вестителят за Исус. Защото това е истината за Божията милост - тя е толкова голяма, че не може да бъде разбрана и схваната от нито един човек. Бог става човек, за да служи, за да спаси хората, затова и не идва като цар със силна армия да усмири непокорния свят, а идва с оръжието наречено любов, като взима образ на слуга. Вместо строгия съдия, идващ да се разправи с лошите и грешни хора, идва Един, който е готов да се застъпи и да спаси всеки един човек, Един, който е готов и иска да плати всеки един дълг, Един, който ни обича с много голяма любов. Това е нещо, което не бива да забравяме, Бог съблича тогата на съдията, за да облече мантията на любовта.

3. "Божия Агнец, Който поема греха на света". Йоан беше разбрал, Бог му беше казал - Исус идваше с голямата задача да се превърне в жертва. Както Аврам постави сина си Исаак на жертвеника, така Бог постави Сина Си на жертвения олтар, за да спаси грешния свят. Не един от много синове. Бог дава единствения Си Син, за да можем да живеем ние. Ние, хората, само в редки случаи поемаме вината на други хора, защото всеки има да носи достатъчно много товар и грехове в живота си. Исус Христос, Спасителят на света, стана жертвата, която се натовари с греховете на целия свят. Важно е да видим, че Йоан не говори за отделни грехове, не говори за лъжа, кражба или за необмислени думи, или за които и да е от греховете, които ежедневно правим. Йоан говори за греха. Греха като цяло. Ако наблюдаваме живота си, лесно можем да видим, че няма такова нещо, като отделен грях. Греховете ни в живота са свързани. Понякога с по-прости връзки, понякога с по-сложни. Но всеки грях тегли след себе си други грехове. Когато Исус дойде и застана на жертвеника, за да се пожертва, Той дойде за всички грехове, за миналите, за настоящите и за бъдещите, за целия грях, който всеки един човек има. За греха на всички хора, на целия свят. Исус Христос се жертва за целия грях на целия свят. Когато евреите искаха прошка от Бога, избираха два козела. Чрез жребий се избираше един от двата и свещеникът полагаше греховете, които цялото общество в Израел беше правило в продължение на съответната година. После козелът се прогонваше в пустинята, символично царство на злото, където той трябваше да умре. Спомним ли си за края на земния път на Исус, ще разберем, че Той беше като този козел на умилюствението, който беше изоставен от всички и умираше в пустинята. Исус беше изоставен от всички и, натоварен с целия грях на света, загиваше на кръста, за да ни спаси от силата на смъртта. Исус дойде, за да се натовари с нашия грях. Никога не го забравяйте - Той не дойде, за да се докаже пред някого, или да докаже сам на Себе Си колко много може, дойде и Се пожертва, защото ни обича.

4. Ето. Йоан Кръстител се опитва да насочи светлините на прожекторите към Исус. Той казва: **"Ето!"** **"Този е, за Когото казах: След мен идва Човек, Който стана по-горен от мене, защото е бил преди мен. И аз не Го познавах; но дойдох и кръщавам с вода, за да бъде Той изявен на Израел.... Видях Духът да слиза като гълъб от небето и да почива върху Него. И аз не Го познавах; но Онзи, Който ме прати да кръщавам с вода, Той ми каза: Онзи, над Когото видиш да слиза Духът и да почива върху Него, Той е, Който кръщава със Светия Дух. И видях и свидетелствам, че Този е Божият Син."** Вижте, погледнете, не пропускайте! Бог върши нещо велико. Неговият Син е дошъл сред нас, за да промени мизерния ни живот. Когато един човек се пожертва за своите приятели, казваме, че е направил нещо изключително. Как можем да наречем делото, което Исус прави за нас? Този, който можеше да ни осъди заради всичко, което сме и което вършим, дойде при нас, за да ни спаси. В историята на Израел по времето на Стария Завет са пожертвани безброй много животни, козли и овце, и какво ли още не, за да се изкупят многото грехове на хората, и пак не е било достатъчно. Божият Агнец дойде и пожертва доброволно собствения Си свършен живот, за да можем ние да сме заедно с Бога през вечността. Осъзнавате ли какво Бог е направил за вас? Погледнете към Исус, вижте какво е направил за вас и променете живота си. Бог предаде Себе Си за нас и отне силата на смъртта и греха, за да имаме вечен живот. Фактът, че Божият Син е станал жертвен Агнец за нас, трябва да ни накара да заживеем живота си по нов начин, да се стремим да Го следваме и да не грешим. Живейте живот, който е насочен към Исус Христос. Ако осъзнаете какво е направил за вас, никога няма да искате да следвате някой друг. Ето, Спасителят иска да промени живота ви. Ето, Той е изработил Спасение за вас, доверете Му се и вършете Неговата воля.

5. Какво да правим, когато открием какво е пожертвал Бог за нас? Има две възможности и оттам два вида християни. Едните са песимисти, а другите оптимисти. Според първите, трябва да страдаме и да тъжим през целия си живот, защото сме грешници, другите пък твърдят, че трябва да се радваме, защото Бог ни е заповядал да се радваме за всичко, което е направил за нас. Коя от двете групи има право? Едната си е сложила черни очила, а другата пък розови. Но и в двете има истина. Ние нито за миг не бива да забравяме какво сме направили и че именно заради нашите грехове Исус умря на кръста, никога не бива да забравяме болката и мъката, които сме Му причинили. Не бива да забравяме обаче и да се радваме за всичко, което Исус е направил за нас, да Му благодарим и да се радваме за чудното Спасение.

В живота си на християни никога не бива да забравяме да се съобразяваме с невидимото, с Исус, Който винаги е до нас, макар че не се вижда и понякога не Го усещаме. Не бива да забравяме голямата Божия милост, нашата вина и Неговата милост - Бог дойде не като Съдия, а като слуга и застъпник за нашите слабости. Не бива да забравяме, че Исус е Този, който прие да стане жертва и да понесе целия грях на този свят, за всеки един човек, за миналите сегашните и бъдещите грехове. Не бива да забравяме, че трябва да следваме Исус. Той идва във вашия живот – не Го изпускате. Ако Исус е с вас, кой ще бъде против вас? Нека Бог да ни благослови и да вървим винаги след Него, за да сме част от Неговата светлина. Амин.